

IKW – Berliner Ostereuropajugendbasketballturnier ☺ - 17.-20.4.

O Velikonocích vyrazil tým žen 630 km severozápadním směrem do hlavního města Německa, dříve rozděleného na Západ a Východ, aby si zahrál basketbal i někde jinde než v Česku. Vlastně necelý tým žen, jen jeho část, doplněná o Lindu / nyní hráčku Ostravy /, kterou ale pořád považujeme za svou.

IKW / Ich kann was / je projekt německého Telecomu pro podporu dětského masového sportu - nejen basketbalu - / myslíte, že se dočkáme v ČR také podobného projektu zaměřeného na mládež nebo půjdou peníze firem stále do různých Gambrius lig ? /. Celý turnaj byl teprve druhým ročníkem – letos se zúčastnilo více než 1200 hráčů a hráček všech věkových kategorií. Viděno pod tímto úhlem pak snáze přimhouříme oči nad některými organizačními kiksý a budeme věřit, že se organizátoři budou z nich učit v příštích ročnících.

Kategorie žen měla osm účastníků, kteří se utkali ve standardním formátu dvou skupin, semifinále a finále. Rozdělit týmy ze čtyř zemí do dvou vyrovnaných skupin je jistě loterie, tady se to pořadatelů povedlo dobře, protože ve finále se utkala právě dvě neporažená družstva ve vyrovnaném utkání. OSK odehrál úvodní utkání turnaje proti Polkám z Leszna / skoro se chce říct, našemu tradičnímu soupeři / Leszno bylo dvakrát na turnaji v Olomouci, my jednou u nich, letos jsme se setkali s týmem kadetek ☺ /. Zkrácení hrací doby a hrubý čas vyžadovaly jiný styl hry, který oba týmy v první čtvrtině trochu hledaly, takže jediný koš tohoto úseku hry dala Linda – jak jinak než trojku – a prohrávali jsme 3:4. Až od druhé čtvrtiny jsme se adaptovali, ale zápas byl stále vyrovnaný s nejistým výsledkem. Až technická chyba trenéra soupeře / zcela chladnokrevně udělená švédským rozhodčím / a dvě proměněné šestky nás v závěru uklidnily a výsledkem bylo vítězství 33:27.

V pátek jsme se po lehkých organizačních zmatcích přesunuli do haly č. 3, upřímně řečeno, do takové tělocvičny bychom v Česku nikoho nikdy nepozvali, pokud vůbec taková tělocvična existuje / stará trojka jen na jedné straně hřiště, žádný ukazatel, o šatnách a sprchách lépe nemluvit /. Ale pro nás i pro tým Ladybasket Jena byly podmínky stejné. Naštěstí basketbalový repertoár našich soupeřek byl skromný, stačilo doskakovat a trochu běhat, pokud to podlaha umožňovala a navrhovali jsme vedení

do konečného rozdílu zhruba 20 bodů. I večerní utkání proti Düsseldorfu bylo podobné, my jsme už byli zastříleni a tak rozdíl byl ještě větší – zhruba 40 bodů.

Po kratší, ale intenzivní diskusi s organizátory ohledně výsledků na internetu jsme dorazili k semifinále proti Albě Berlín. Tady se už hrál basketbal – nám to přitom střelecky příliš nešlo, takže výsledek byl otevřený až do závěru, který jsme ale zvládli bez komplikací. Podvečerní finále proti Švédkám z Lindigöo Basket ze Stockholmu jsme dobře začali trojkou Lindy a dvojkou Lucky, která však ale pak byla výborně bráněná a neměla zdaleka tolik prostoru pro dirigování hry jako v předchozích zápasech. Zóna soupeřek byla dostatečně pohyblivá, a přestože jsme si vytvořili volné pozice, nedokázali jsme je proměnit. Naopak Švédky se po úvodních minutách zklidnily, trefovaly a v daném schématu / hrubý čas i ve finále – jeden z kiksů organizace / bylo deset bodů už rozhodujících. Nicméně druhé místo bylo příjemné a zarábalo hezké zážitky na turnaji.

Několik slov o mimobasketbalových věcech / než zapadnou / pro případné následovníky na tomto turnaji. Ubytování na jedničku v hotelu s nejméně dvěma hvězdičkami, stravování vynikající, haly v zásadě v docházkové vzdálenosti jedné čtvrti / Berlin Moabit / - deset minut od Brandenburské brány ze západní strany. Parkování aut před halou, metro v dosahu. Organizace lehce vázla, možná že vedení turnaje nečekalo přece jen tolik účastníků / 15 zemí včetně Izraele, Filipín – ty ale reprezentovala místní filipínská komunita / - z ČR kromě nás ještě 3 týmy Nuslí, Borotín U13, Slovenky z Piešťan, dále více týmů z Holandska, Dánska, Polska, Švédska, Norska, Finska /. Cena nezahrnovala volnou jízdenku na MHD, ale vzhledem ke krátkým vzdálenostem to nebylo ani příliš nutné.

I na Berlín zbylo trochu času – město velikonočními svátky trochu vyprázdněné / tedy až na autobus linky TXL, kam se naopak vměstnali všichni obyvatelé Berlína, kteří z města dosud neodjeli /. Rozdíl mezi Východem a Západem je stále patrný, ale kdo ho chce vidět, musí si pospíšet, než se z Berlína stane evropský Istanbul. Nicméně stihli jsme projít centrum Východu a v závěru pak i ZOO na Západě, takže dojmy jsou víc než pestré. Tak Tschüss und wir sehen uns nächstes Mal !!

